

KO NEV

Vydávají žáci a žákyně Základní školy Praha-Kbely | ročník IV | číslo 3 | prosinec 2023 | Cena 10,-

**Mikuláš ztratil plášť,
Mikuláška sukni,
hledali, nenašli,
oba byli smutní.**

Svatý Mikuláš z Myry byl biskup v Myře v Lykii. Už za svého života byl velmi oblíbený mezi lidmi, proslul štědrostí k potřebným, jako obránce víry před pohanstvím a zachránce nespřavedlivě obviněných. Pro množství zázraků, které se udály na jeho přímluvu, je také někdy zván Mikuláš Divotvůrce.

Letos k nám zavítal jako každý rok Mikuláš spolu s Anděly a čerty 5. prosince. Navštívil každou třídu, zkontroloval nezbedníky z knihy hříchů a každého obdaroval adventním kalendářem. Tradice rozdávání pamlsků říká, že pokud zlobivé děti nemají dostatek hříchů pro peklo, čert jim dá jako varování punčochu s brambory a uhlím. Spolu s Mikulášem a čertem také chodí anděl, postava s křídly a svatozáří. Má roli usmiřovatele, který se za zlobivé děti se přimlouvá.

Je třeba poděkovat devátákům za to, s jakou vervou se pustili do této tradiční obchůzky po třídách. Každá devítka měla mezi sebe rozdělené třídy a všichni se snažili, aby nebylo narušeno vyučování.

Naše třídy se také zúčastnily výletu do předvánočních Drážďan. I když strávili v autobusu půl dne, zážitek procházkou městem to zcela vyvážil.

Kolportáž (z francouzského colportage) je pouliční prodej nebo distribuce tiskovin podle toho, jestli je realizována na bázi komerční, nebo nekomerční. Osoba, která takovou profesi vykonává, se označuje jako kolportér. V současnosti je kolportáž de facto nahrazena knihkupectvími, knihovnami a internetem. Nicméně roznáška literatury skrze kolportéry byla osvědčeným způsobem, jak mezi obyvatelstvo dostat mnohdy i cenzurované, tiskoviny. Ve vzdálených vesnicích a těžko dostupných oblastech se navíc kolportáž často jevila jako jediná pravidelná forma distribuce.

Pod pojmem kolportér se někdy chybně rozumí pouliční prodáváč novin, který se však správně nazývá **kamelot**. Kameloti prodávali noviny na rušných ulicích, kde vyvolávali nejzajímavější zprávy a nabízeli noviny kolemjdoucím.

Časopis Konev svým způsobem svá čísla na principu kolportáže prodával, ale neměli jsme specializované „funkce“ na tuto činnost, protože ho prodávali redaktoři. Toto číslo, které právě držíte v ruce, bylo prodáno skoro profesionálními kamelotkami z 6. D **Adélou Ůžerníkovou a Annou Murphy**, které prošly křestem, jak se říká, o Vánočním jarmarku, kde se svým aktivním úsilím výnamně podílely na prodeji mezi spolužáky a rodiči.

Školní časopis KONEV přeje nejen našim čtenářům příjemné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok 2024.

SPORTOVNÍ ÚSPĚCHY ŠKOLY

turnaj organizovaný DDM pro Prahu 9 pro 6. a 7. třídy. Na turnaj pro 8. a 9. třídy jsme nakonec nevyjeli, neboť nás postihla velká marodka a termín se křížil s výletem do Drážďan.

Dne 12.12.2023 se naše škola zúčastnila dalšího kola školské futsalové ligy v naší hale ve Kbelích. Vstup do turnaje nám nevyšel a první zápas jsme prohráli s největším favoritem

V listopadu a prosinci se naše florbalové týmy zúčastnily hned několika turnajů, které pro nás dopadly nešťastně. Vždy postupoval do dalších kol první, a my brali jen druhá místa. Nejprve to byl turnaj Ceps Cups pro žáky prvního stupně a pak jsme jen s klukama odehráli

turnaje ZŠ Marjánka vysoko 0:8. Pak se ale kluci skvěle zkoncentrovali a porazili postupně ZŠ U Roháčových kasáren 3:1, ZŠ Hloubětín 3:1 a na závěr 5:3 FZŠ Chodovická. Kluci vybraní ze 6. a 7. tříd naší školy si zaslouží velkou pochvalu. Konečné 2. místo je perfektním výsledkem i přes absence v našem týmu. 1. ZŠ Marjánka, 2. ZŠ Kbely, 3. FZŠ Chodovická, 4. ZŠ Hloubětín a 5. ZŠ U Roháčových kasáren. Do dalšího kola postoupila pouze ZŠ Marjánka. Klobouk dolů před klukama v oslabené sestavě.

Dne 30. 11. 2023 se naše škola zúčastnila obvodního kola soutěže ve stolním tenisu v DDM Černý Most v kategorii 8. a 9. tříd pro dívky a chlapce. Dívky z naší školy byly jasně na turnaji nejmladší, přesto se dokázaly ve skupině proti starším žákyním z jiných škol výsledkově prosadit. Nakonec dva zápasy ve skupině vyhrály a dva prohrály. Kluci projeli skupinou jako nůž máslem a všechny čtyři zápasy ve skupině vyhráli. Ve finále obvodu pak prohráli se ZŠ Chvaletická z Prahy 14. Kluci by tak měli postoupit do krajského kola. Všem žákyním a žákům naší školy moc děkujeme za skvělou reprezentaci naší školy a klukům gratulujeme k postupu. Parádní práce všech!

Miroslav Jíra a Jakub Zalubil

Procházka zimní krajinou

Sebastien Fides, 8. D.

Byl chladný zimní den, když jsem se rozhodl jít do zasněženého parku nedaleko mého domova. Vstoupil jsem do bílého klidu. Každý můj krok zanechával stopu v měkkém sněhu. Holé stromy byly pokryté popraškem a vypadaly jako postavy oblečené do zimních kabátů.

Slunce se snažilo proniknout skrze bílé nadýchané mraky. Zvuk mých kroků rušil ticho kolem. Občas zašustil sníh, který padal ze stromů.

Přišel jsem k malému rybníku, který byl úplně zmrzlý. Na ledě byly stopy ptáků a malých hlodavců, kteří se odvážili přejít přes led, aby našli svou zimní potravu. Kousek dál jsem zahlédl lišku, jak se pohybuje elegantně mezi stromy. Její kožich byl krásně zbarvený a vynikal na bílém sněhu. Při mé procházce jsem zahlédl i stopy zajíců, kteří se asi schovávali v teplých norách.

Procházka zasněženým parkem byla uklidňující. Připadal jsem si trochu jak v pohádkovém světě.

Dopis pro Oněgina

Antonín Koblík, 8. A

Milý Evžene,

už se těším, až budeme spolu. Miluji Tě. Neustále na Tebe myslím. Nemůžu se dočkat, až se půjdeme proběhnout na rozkvetlou louku. Přes noc na Tebe pořád myslím. Tvůj nádherný úsměv mi vždy rozbuší srdce. Tvé nádherně hnědé oči mě promění v seno, které se suší na půdě. Jsi jak hořící sirka - když se přiblížíš, tak vzplanu. Moje srdce patří jen Tobě. Chci s Tebou trávit celé dny, tančit na střeše domu, zalévat kytky, koukat se na západ slunce, koupat se ve slané vodě, pozorovat rozklad listů, sbírat ovoce. Nebýt Tebe, život je nuda.

Brzy na shledanou Evžene.

Tat'ána

PS: Tady máš pár vtípů na dobrou noc:

Po letech jsem konečně získala jeho srdce! Teď jenom nevím, kam schovat zbytek těla.

Evžen Oněgin je vrcholný román ve verších napsaný romantickým básníkem Alexandrem Sergejevičem Puškinem. Je použita takzvaná oněginská sloka, skládající ze 14 veršů. Je to jedna z klasických knih ruské literatury a její hrdina sloužil za vzor mnoha jiným ruským literárním hrdinům. Puškin dílo věnoval svému příteli a mecenáši z dob vyhnanství Petru Alexandroviči Pletňovovi, pozdějšímu rektorovi Petrohradské univerzity.

Tak z toho se nevykrotím, řekla žárovka a praskla.

Učitel k žákovi: „Víš něco o čápovi?“

Žák: „Vím, ale nevěřím tomu.“

Dopis pro Oněgina

Maxmilián Holodňák, 8. D

Můj milý Evžene,

nemohu odolat psaní o tom, jak moc Tě miluji. Tvá přítomnost je pro mě jako básnička plná lásky a vášně. Tvé přenádherné oči mi připomínají nejjasnější hvězdu v cele galaxii. Tvůj smích je pro mě nejhezčím tónem, který jsem kdy slyšela. Chtěla bych s Tebou sdílet nejen ty nejkrásnější chvíle, ale i všechny výzvy, které nám život přinese. Věřím, že naše spojení může být ta nejsilnější věc na světě a že všechny problémy budou stejně lehké jako pírkó. Tvá síla a moudrost mě inspirují, a chtěla bych být Tvou nejhezčí oporou v každém okamžiku.

S láskou

Tat'ána

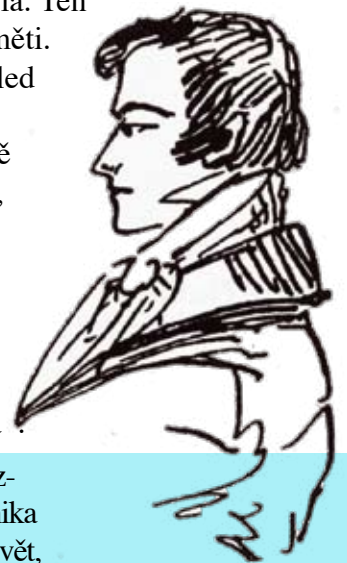
Dopis pro Oněgina

Julie Švecová, 8. D

Můj drahý Evžene,

od našeho posledního setkání na Tebe pořád vzpomínám. Myslím na Tvůj úsměv a na Tvoje krásné oči. Každý den přemýšlím, kdy Tě zase uvidím a uslyším tvůj sametový hlas. Když usínám, vzpomínám na naše první setkání a na to, kdy jsem Tě poprvé spatřila. Ten moment se mi vryl do paměti. Jak galantně na první pohled vypadáš, jak vystupuješ, mluvíš. Jako by mě k Tobě přivázala neviditelná lana, která jako by mi měla vytrhnout srdce z hrudi kdykoli, když nejsi v mé blízkosti. Doufám, že Tě brzy uvidím.

S láskou Tat'ána

Evžen Oněgin je zde ukázkou zbytečného člověka, cynika s pokřiveným pohledem na svět, od kterého je odtržen.

Jeho protikladem je citově založená a naivní Tat'ána, dokud se v Petrohradě sama nestane chladnou, jakým se zde předtím stal i Oněgin.

V hodině českého jazyka si žáci vyzkoušeli napsat láskyplný dopis z pohledu zamilované Tat'ány.

Z PRACÍ SPOLUŽÁKŮ

Limerik je hravý poetický útvar o pěti verších s rýmovou strukturou a-a-b-b-a. Jako forma je známý už od autorů antických (Aristofanés, Horatius, Macrobius) i středověkých (Tomáš Akvinský). Populárním se stal limerik doprovázený kresbou v Anglii v první polovině 19. století.

Tiskem vyšly první soubory limeriků v Anglii v dvacátých letech 19. století. V těchto knihách každý limerik vždy fungoval společně s kresbou (verše jako komentáře ke kresbě či kresba coby ilustrace k básni). V tvůrčí praxi je v limeriku časté užití kratších třetího a čtvrtého verše, metrum limeriku odpovídá akcentačním zvyklostem jazyka, v němž je napsán, limeriky anglické jsou zpravidla psány amfibrachem či anapestem. Limeriky obvykle spojuje především hravost a snaha pobavit autora i čtenáře.

Básnička

Nad hlavou mi lelí orel,
občas mám chuť dát všem spohem.
Vzdávat se však nesmíme,
oporu mít musíme.
Kamarádi mi pomohli moc,
už nikdy neprobřečím noc.

Anna Nýdrlová, 8. A

K vánočním svátkům patří i zpívání koledí. **Vánoční koleda** je píseň s vánoční tematikou. Název je odvozen od obřadních pochůzek o různých svátcích, včetně Vánoc, případně písních o nich zpívaných, též nazvaných koleda. Historie křesťanských koledí sahá do 13. století, podle legendy je autorem první koledy svatý František z Assisi (1181 – 1226). Žáci 6. A a 6.D nám níže jednu zazpívají.

Byl jednou skřítek vánoční,
jel pomáhat Santovi na noční.
Škoda, že si spletl směr
zabloudil do tepla, na sever
teh jeden skřítek vánoční.

Tereza Burešová, 7. D

Klobouk

Adéla Burianová, 8. A

Žil v maringotce pavouček,
jak ten rád měl místní klobouček.
Jednou rozhodl podívat se blíž,
sjel po pavučině níž.
A tak žuchl do něj ten pavouček.

Natálie Kořínková, 8. A

SOUROZENCI

BYLA JEDNA SESTRÍČKA

Byla jedna sestřička se Kbel,
která měla zapojit kabel.
Špatně zapojí dráty,
zpletou se jí u toho hmaty.
To byla moje sestřička se Kbel.

MŮJ BRATŘÍČEK Z VINOŘE

Můj bratříček a vinoře,
zakopne, mohl by má nahore.
Kolí se jako brouk,
to bytí se má to kout.
Čikala u vinoře.

Eliška Kráčmerová, 8. B

Byl jeden klučina z Prahy,
fotbal prý hraje bez námahy.
Ovládat míč umí úžasně,
dokud mu počítač nezhasne,
ten skvělý fotbalista z Prahy.

Jarmila RAMBOUSKOVÁ

Paní učitelka Rambousková je třídní učitelka 5. D a zástupkyně ředitelky. Na naší škole učí neuvěřitelných 10 let, a před tím učila na základní škole v Letňanech 16 let.

Učitelkou chtěla být od mala. Dá se říci, že ji nejvíce ovlivnil skvělý pan učitel František Vejvoda z druhého stupně. Byl to češtinář, co jí naučil, z toho žije dodnes, je mu 90 let a stále se zajímá, jak se jí daří. Vždy, když se podívá domů, se setkají a povídají si o škole.

Nejprve chtěla učit v mateřské školce, ale rozmyslela si to a šla učit na základní školu na první stupeň. Ve třídě se snaží o to, aby se v ní úplně každý cítil dobře. V kbelské škole se jí líbí, že tu může vyučovat v programu

Začít spolu, kde se daří udržovat velmi přátelské vztahy mezi dětmi, učiteli i rodiči.

Baví ji také pozorovat, jak se děti v její třídě v průběhu pěti let postupně vyvíjejí a mění. Učí zábavnou formou, jen škoda, že neučí na druhém stupni. Vždycky měla moc ráda český jazyk, ale od doby, co poznala metodu profesora Hejného a zjistila, že i matematice může člověk rozumět, stala se matematika jejím oblíbeným předmětem.

Ve svém volném čase jezdí na kole, ráda čte, chodí do divadla, a když napadne nějaký ten sníh, tak i lyžuje. Má už dospělého syna a dceru a těší se, až se konečně stane babičkou.

Pochází z města Odolena Voda. Věříme, že je prima učitelka.

JURO, 8. A, 8. D

Marie NOVÁKOVÁ

Paní učitelka Marie Nováková vyrůstala na Kolínsku a zde také chodila do školy.

Už od přestupu na druhý stupeň přesně věděla, čím se chce stát - pedagogem. Její první učitelkou praxí se stalo místo třídní učitelky sportovní třídy na Základní škole Čakovice, až poté získala práci ve Kbelích. Právě zde působí již 33 let, a dokonce už učí český jazyk a dějepis i děti svých bývalých žáků.

K výkladu občas využívá videa, která natočila se žáky. Snaží se rozvíjet kreativitu těch ostatních. Má ráda, když dokáže děti nadchnout,

ať už jim třeba vykládá o Karlu Jaromíru Erbenovi nebo o Karlu Hynku Máchovi. Naopak se jí nelíbí, když někteří žáci nepodávají výkony, ke kterým mají předpoklady. I přes tuto komplikaci je stále plná energie a práce ji baví.

Ve volném čase se věnuje svým zálibám. K těm patří například vnučata, historie, četba, vycházky, cestování. Miluje moře. Za tu dlouhou dobu, co tu je, si mezi většinou žáků vybudovala „fanouškovskou základnu“, a tak se stala legendou této školy. Sama si to však nechce připustit. Tato slova ji prý dojmají a s označením „legenda“ nesouhlasí. Žáci si ji tak ale stejně budou pamatovat, i když už bude v důchodu, který si však ještě sama nedovede představit.

Věří, že až to přijde, tak to zvládne. Je to těžké, miluje akční život.

Natálie, 8. B a Adéla, 8. A

DROGERIE

Jak souvisí drogerie (psáno i drogérie) s drogami? Název drogerie vychází z francouzského drogue, což značí drogy jako návykové látky, ale i drogistické a lékárnické zboží. Stejně široký význam má anglické drug, takže v americkém DRUG STORE drogy nehledejte...

VÍSKAT VE VLASECH

Pamatujete si z Němcové, jak Barunka vískala ba-bičku ve vlasech? Vískání označuje právě probírání se ve vlasech druhé osoby, což byla dříve součást hygieny. Tomu odpovídá i původ tohoto slova, které vzniklo zúžením významu slovesa jískat, tj. hledat (vši).

PASKVIL

Odkud se vzal paskvil? Tento výraz pro něco nevy-dařeného pochází z italského Pasquino či Pasquillo, což je název silně poškozené antické sochy nacházející se v Římě. Od 16. století tuto sochu používají místní pro vyvěšování anonymních satirických komentářů.

PROČ SE ŘÍKÁ CHYBA LÁVKY?

Jde o pozůstatek staročeského slovesa chybiti se (čeho), které odpovídalo dnešnímu minout (něco). Chybiti se cesty značilo minout cestu. Chybiti se lávky, nebo chyba lávky, znamenalo doslova minout lávku, přeneseně pak udělat chybu.

LEPORELO

Jméno skládací obrázkové knížce propůjčil muž jménem Leporello, který byl sluha Dona Juana v Mozartově opeře Don Giovanni, konkrétně jeho katalog s portréty pánových milenek – od té doby má tento formát název leporelo.

PROČ JEZDÍ V BRNĚ ŠALINA?

Nejspíš jde o zkomolení německého ekvivalentu (Elektri)sche Linie. Zlí jazykové lidové etymologie ovšem podsouvají výklad Scheisse Linie (doslova pokálená linka), tak prý zvaná podle výkalů lemujících původně koněspřežnou dráhu.

KOMU VDĚČÍME ZA VAKCÍNU?

Dojčickám krav! U těch totiž lékař Edward Jenner upozoroval, že osoby nakažené kravskými neštovi-

cemi odolávají neštovicím černým. Z viru kravských neštovic (latinsky variolae vaccinae) tak vyvinul vakcínu zvanou podle krávy (vacca).

MEZULÁN

Mládeži přístupnou nadávku mezulán (hlupák) znáte z pohádek. Výraz mezulán původně označoval lacinou tkaninu a v tomto smyslu vychází z italského mezzolana (polovlna). Nadávka mezulán je přetvořené slovo mezek s humorným příkloněním k názvu tkaniny.

KDYŽ JE KOPA ŠEDESÁT KUSŮ, PROČ JE VESELÝ ČLOVĚK VESELÁ KOPA?

Protože jde o dvě různá slova! Kopa jako osoba přišlo přes německé kompān (druh), původně z latinského companio (doslova ten, kdo se mnou jí chléb). Kopa jako jednotka souvisí s kupa jako hromada.

KDYŽ JE NĚČEHO HABADĚJ, JE TOHO HODNĚ

Slovo habaděj vzniklo ze spojení hanba dieti, tedy hanba mluvit. Habaděj se někdy mylně zaměňuje s výrazem habakuk, který nijak nesouvisí, protože Habakuk je jméno biblického proroka.

KDE SE VZALO OČKOVÁNÍ?

Etymologicky vychází ze staršího významu slova očko, které odkazovalo k poupěti rostliny či zárodku živočicha. Jako očkování se původně označovalo štěpování stromů, až následně vpravování ochranných látek do těla tak, jak je známe dnes.

PROČ SE ŠIBALOVI ŘÍKÁ LIŠKA PODŠITÁ ČI PODŠÍVKA?

Z liščích kožešin se dělaly kabáty s kožešinou obrácenou dovnitř, tedy liškou podšité. Naši předkové věřili, že vychytralost tradičně spojovaná s liškou se oděvem přenesou na nositele, který je pak liška podšitá.

ALKOHOL

Kde bychom našli původ alkoholu? Ve středověké alchymii! Etymologicky slovo alkohol pochází z arabského al-kuhl. Původně označovalo antimonový prášek používaný v dekorativní kosmetice, pak obecně libovolnou látku vyrobenou alchymisty procesem destilace.

Původně obydlí obecního pastýře, tzv. slouhy (obvykle malý dům se světnicí a chlévem, stojící buď na návsi, nebo za vsí). Po zániku obyčejně společné pastvy hospodářská zvířectva na obecních pastvinách ve 2. polovině 19. st. se z pastoušky stalo obydlí pro chudinu, reprezentující jednoduchý systém péče o chudé na vesnici. Některé obce stavěly pro obecní chudé i zvláštní domky. Potřebné výdaje byly obvykle hrazeny z obecní pokladny, stravu získávala chudina chozením „po střídě“ podle pořadních knížek a žebrotou. Historicky patřily pastoušky mezi první veřejné stavby sloužící sociálním účelům, resp. řešení problému chudoby.

Pastouška – též pastuška

Pastouška - dobové foto

POVÍDKA NA POKRAČOVÁNÍ

Svět duchů

Darwinův dům - 2 část

Cornelie Arima Clarkstorm

Když odbilo právě poledne, dívala se z okna kávové hnědého auta. Vedle ní si její nevlastní sestra Aneálie z nudy hrála s botou a do půl hodiny se jí z ní podařilo urvat jazyk. To už ale zastavovali na parkovišti Parkánského hřbitova. Zde se setkali se zbytkem rodiny a společně zamířili do budovy místa konání pohřbu.

Když vstupovala na dlážděnou podlahu, zamrazilo ji. Bylo to tady. Uviděla ji. Ležela na stole, celá černá. Jediné, co rakev dělalo vícebarevnou, byla bílá lemovaná krajka visící z pod víka.

Začala smuteční řeč, trvajících dlouhých nekonečných minut za mrtvého ticha. Zdálo se jí, že snad nikdy neskončí, že se dříve nebo později utopí ve svých slzách avšak... poslední slovo padlo. Rodinní příslušníci si postupně stoupali k tmavé truhle, v níž se jejich zemřelá příbuzná nacházela. Postupně tak každý zašeptal něco ve smyslu: „Měli jsme tě rádi“, nebo „Nikdy na tebe nezapomeneme“ a „V našich srdcích žiješ dál“. Potom ale přišla řada na ni.

Nevěděla co říct, úplně jí došla slova. Když se zdálo, že už u rakve stojí příliš dlouho, položila na ni kytku a vedle přiložila na naleštěnou plochu svou ruku.

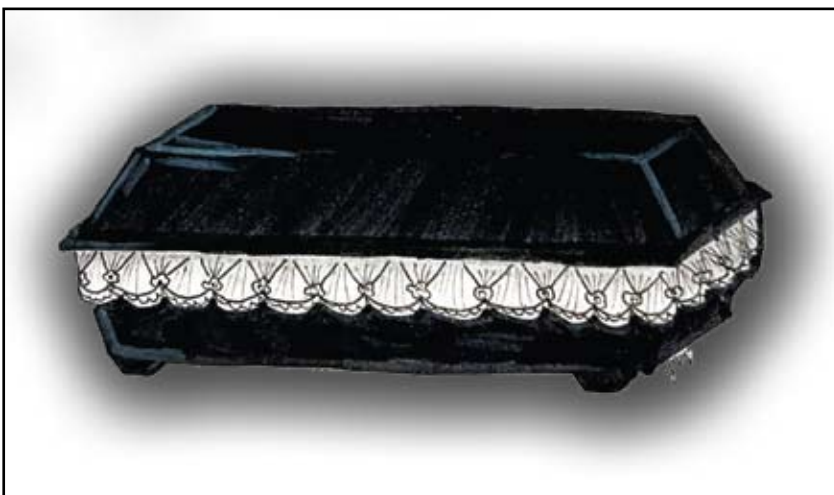
„Měla jsem tě vždycky ráda“ špitla, přišlo jí však, že to nestačí. Kvůli její divoké fantazii jí často napadaly nesmyslné věci a jeden takový nápad se dostavil právě teď. „Přijď za mnou“ vyslovila. Potom se

připojila ke zbytku rodiny. Stáli vlevo od truhly, aby společně zavzpomínali. Uběhlo čtvrt hodiny a Aneálie už nedokázala kvůli své botě bez jazyku stát na jedné noze, opřela se tedy o sestru, ta to nečekala, zapotácela se a obě se řítily vstříc kamenné podlaze. Sestra spadla jako první, ona se však se zemí nestřetla. Jakási neviditelná síla jí zabránila tvrdému dopadu, nebo ji jen někdo obyčejně zachytil? Ne, to ne, tak to být nemohlo. Musela by postřehnout něčí dotek, jenže necítila vůbec nic. Celá

v šoku že situace, která nastala, se postavila. Rozhlédla se kolem sebe, nikdo její nedokončený pád nezaznamenal, místo toho jí její matka přejela ostrým pohledem. Obě dívky shlédly k zemi. Bylo jim líto, že tímto omylným činem zneuctily památku na prababičku. Po zbytek pohřbu tak zůstaly v tichosti stát. Na konci každý člen rodiny pohládl rakev a potom vyšel ze smuteční síně. Aneálie tak velkou místnost opustila společně s ostatními a ona v ní tak osaměla. Naposledy se zahleděla na rakev a pak za ní pár lidí z pohřební služby zavřelo velké těžké dveře. Když se kávově zbarveným kodiaqem vraceli domů, měla co dělat aby udržela všechen svůj pláč uvnitř sebe. Bylo jí líto, že se jim dostává kárání od rodičů za jejich nezdořilou nehodu při pohřbu, kterou způsobila bota její sestry. Přestože jí byla Aneálie sestrou nevlastní, v očích neměla o nic méně upřímnější slzy než ona.

Zadívávala se do ubývající krajiny za sklem a snažila se na celou situaci nemyslet, snažila se z hlavy vypudit, rakev, slova, která u ní vyslovila, svou sestru a pád. Ten nedokončený pád. Přestože na něj chtěla zapomenout, stále měla celou situaci před očima, jako kdyby ji prožívala stále znovu a znovu, akorát ne z pohledu svého ale z pohledu přihlížejících. Přihlížejících, kteří si podivnosti nepovšimli. Proč? To byla otázka, která před ní otevírala tajemnou cestu, cestu která jasně říkala, že už nikdy nic nebude jako dřív.

Pokračování příště

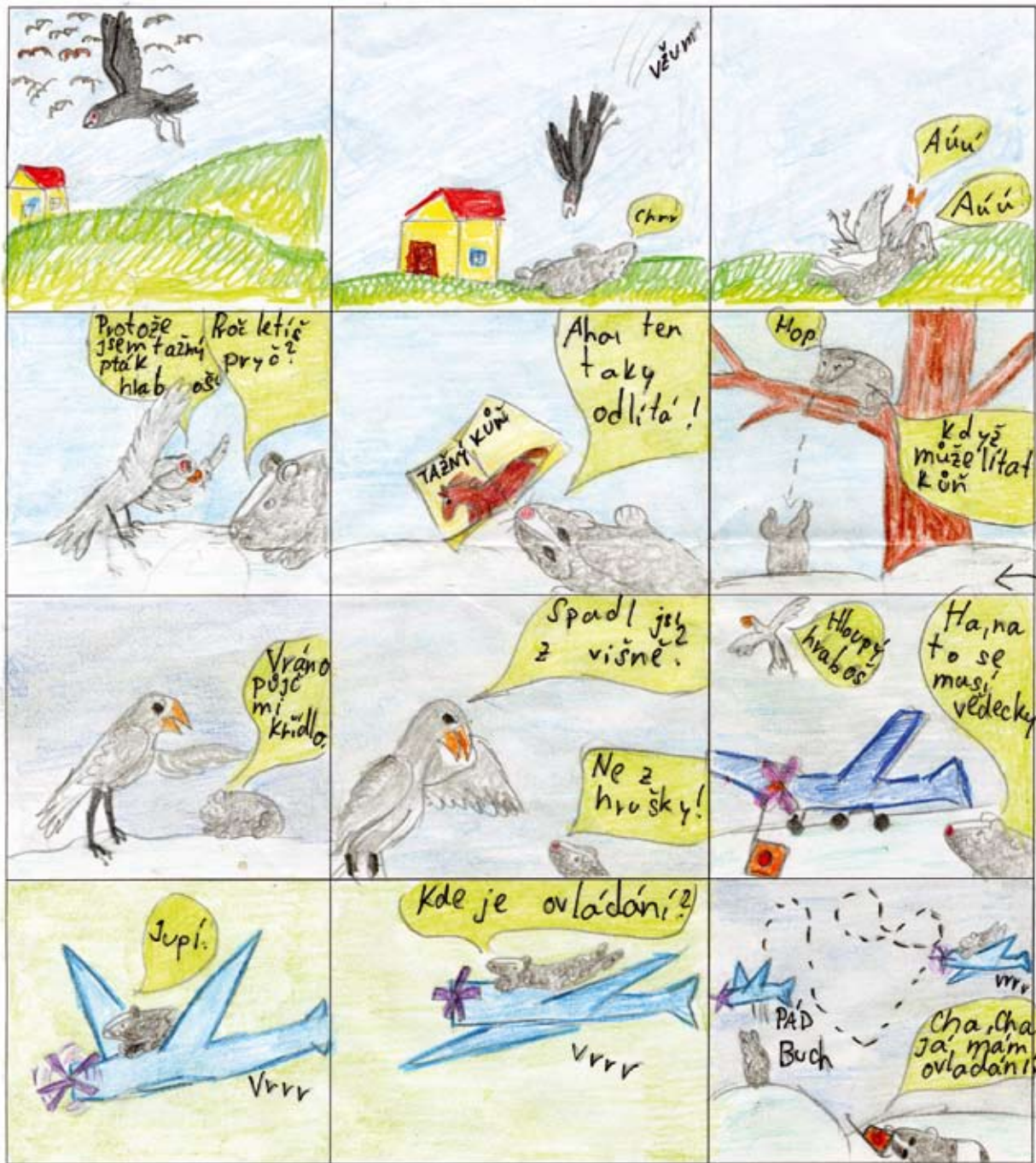
Ilustrace Natálie Mandíkové, 8. B

Koncem listopadu u nás proběhlo **školní kolo dějepisné olympiády**. Nejlepším deseti žákům předaly organizující učitelky Tereza Kučerová a Lucie Ajchlerová diplomy. A kdože byl nejlepší? Tereza Švecová, 7. A a Markéta Škořepová, 9. D, gratulujeme! Obě dvě postupují do oblastního kola. Paní učitelce Kučerové patří velký dík, že žáky namotivovala.

Zájem ze strany žáků byl tak velký, že se akce musela přesunout do jídelny.

JAK MUFÍK LÉTAL

Smih

Eliška Šolcová 7. B

VÁNOČNÍ VEČEŘE

Vánoční večeře je práce žáků 6. C, 7. C, 7. D a 8. D. 2 třídy tvořily jídlo na vánočním stole a 2 třídy postavy kolem stolu. Použitá technika je asambláž, což je 3D koláž, vyrobená z různých zbytkových materiálů, s cílem co nejvíce napodobit jídlo, předměty na stole a nazdobení postav kolem stolu. Žáci si vybrali jídlo podle svých tradičních zvyků. A postavy ztvárnili podle preferencí své věkové kategorie. Žáci pracovali s chutí a vlastní vynalézavostí. Snažili se věrně napodobit jídlo nebo podoby postav. Celá akce byla zakončena minivernisáží jednotlivých tříd, kde se shrnulo působení celé večeře.

Staň se dopisovatelem KONEV!

Chtěli byste se podělit o své literární, fotografické nebo grafické práce, které si píšete nebo malujete do šuplíku? Psát a kreslit do šuplíku znamená, že nikdo jiný než sám autor neměl možnost jeho práci číst nebo si prohlédnout. Oblékněte se do pláště odvahy a pošlete nám váš text nebo obrázek na email casopis@skola-kbely.cz, případně ho vhod'te do schránky, kterou máme v přízemí u schodiště vedle kabinetu tělesné výchovy. Můžete publikovat pod svým jménem, můžete poslat práci jako anonym (bez jména) nebo pod pseudonymem - uměleckým vymyšleným jménem. Pokud nevíte, kde je schránka, a nemáte email, třídní učitelé nám vaše díla jistě předají. **REDAKCE**

Tiráž: časopis KONEV (šKOLA NEní Vězení) vydávají žáci a žákyně Základní školy Praha-Kbely. Redakce Časopisu KONEV se schází každé první pondělí v měsíci od 14.30 v logopedně, přijít může kdokoliv. Kontakt: casopis@skola-kbely.cz. Na tomto čísle se podíleli: **Rozálie, Julie, Cornelié, Natálie, Anna, Pavel, Adéla,**

Antonín, Štěpán, Alžběta, Žofie, Šimon, Markéta a další. Dalším zájemcům jsou dveře u nás otevřené všem. **Externí dopisovatelé:** Bety Švecová. **DTP a vedení kroužku:** Dušan Hrazdíra. Autorské příspěvky archivujeme, pouze na vyžádání je pak vracíme. *Děkujeme Spolku rodičů a přátel školy za výraznou pomoc při výrobě čísla, díky které časopis mohl spatřit světlo světa.* Číslo 3/IV vyšlo v prosinci 2023. Foto a kresby archiv časopisu.

